

Nr 81.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tillfällig höjning av postavgifterna m. m.; givna Stockholms slott den 31 januari 1919.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen besluta

att högsta medgivna vikten för inrikes brev skall utgöra 500 gram, med rätt för generalpoststyrelsen att utfärda närmare bestämmelser rörande vilka försändelser som med hänsyn till sin form må befordras såsom brev;

att befordringsavgifterna för inrikes brev skola utgå med följande belopp:

för annat brev än lokalbrev:

om brevets vikt icke överstiger	20 gram	.....	15 öre
» vikten överstiger 20 men icke 125	»	.....	30 »
» » » 125 » » 250	»	.....	45 »
» » » 250 » » 500	»	.....	60 » ;

för lokalbrev:

om brevets vikt icke överstiger	20 gram	.....	10 öre
» vikten överstiger 20 men icke 125	»	.....	20 »
» » » 125 » » 250	»	.....	30 »
» » » 250 » » 500	»	.....	40 » ;

att befordringsavgiften för inrikes brevkort skall utgöra:

för enkelt brevkort	.....	10 öre
» dubbelt »	.....	20 » ;

att 11 och 12 §§ i förordningen den 17 juni 1916 angående villkoren för postbefordran av tidningar och andra periodiska skrifter skola erhålla följande ändrade lydelse:

»11 §.

1 mom. Om — — — — — två kilogram.

2 mom. Utgivarkorsband, som blir obeställbart, är postverket icke skyldigt att återbefordra till avsändaren, med mindre denne genom tillkännagivande å försändelsen dels hemställt, att försändelsen i händelse av obeställbarhet återsändes, dels ock förbundet sig att för återbefordringen erlægga avgift såsom för korsband i allmänhet.

3 mom. Finner — — — — sägs.

4 mom. I övrigt skola beträffande tidningar, som avlämnas till postbefordran såsom utgivarkorsband, tillämpas de bestämmelser, som gälla för befordran av korsband i allmänhet, dock ej vad angår högsta vikt för varje särskild försändelse.

12 §.

1 mom. Oinbundet — — — — — tidning.

2 mom. Å — — — — — samma bilaga.

3 mom. Följande — — — — — huvudnumret.

4 mom. Särskild — — — — — sistnämnda tidning.

5 mom. Även — — — — — regelbundet medfölja tidningen.

6 mom. Den omständigheten, att ett tryckalster inklistrats eller annorledes fästs i tidning eller tidningsbilaga, medför icke i och för sig befrielse för utgivaren att särskilt för detta tryckalster erlægga sådan avgift, som i 5 mom. sägs»;

att befordringsavgiften för annat inrikes korsband än utgivarkorsband eller sådant korsband, som innehåller uteslutande blindskrift, skall för var vikt av 100 gram eller del därav utgå med 5 öre, när fråga är om annan försändelse än lokalförsändelse, och med 3 öre, när fråga är om lokalförsändelse, dock att minsta avgiften skall utgöra för korsband, innehållande affärshandling, 15 öre, när fråga är om annan försändelse än lokalförsändelse, och 10 öre, när fråga är om lokalförsändelse, samt för korsband, innehållande varuprov, 10 öre för annan försändelse än lokalförsändelse och 6 öre för lokalförsändelse;

att befordringsavgiften för inrikes korsband, som innehåller uteslutande blindskrift, skall, för var vikt av 500 gram eller del därav, utgöra 5 öre, när fråga är om annan försändelse än lokalförsändelse, och 3 öre, när fråga är om lokalförsändelse;

att högsta medgivna vikten för inrikes korsband, innehållande varuprov, och för inrikes korsband, innehållande endast blindskrift, fortfarande skall utgöra, för det förra slaget av försändelser 350 gram och för det senare försändelseslaget 3 kilogram, samt att högsta vikten för utgivarkorsband fortfarande skall vara obegränsad, men att högsta medgivna vikten för annat inrikes korsband skall utgöra 500 gram;

att korrespondent, som samtidigt avlämnar ett större antal andra trycksakskorsband än utgivarkorsband av sins emellan lika vikt och lika format, må, under de närmare villkor, som generalpoststyrelsen har att bestämma, vid befodringsavgifternas erläggande åtnjuta rabatt med viss, av Kungl. Maj:t fastställd procent å det avgiftsbelopp, som enligt den vanliga korsbandstaxan skall utgå;

att avgiften för inrikes postanvisning eller postförskott skall utgå med följande belopp:

om postanvisnings- respektive postförskottsbeloppet uppgår					
till högst 5 kronor					15 öre
» beloppet överstiger 5 men ej 50 kronor					25 »
» » » 50 » » 100 »					35 »
» » » 100 » » 250 »					45 »
» » » 250 » » 500 »					55 »
» » » 500 » » 750 »					65 »
» » » 750 » » 1,000 »					75 » ;

att assurancesavgiften för inrikes försändelse skall utgå med följande belopp:

för assurancesbelopp av högst 500 kronor	30 öre
» » , som överstiger 500 men ej 1,000 kronor	50 »
» » , » » 1,000 » » 100,000 »	50 » för

1,000 kronor med tillägg av 10 öre för varje överskjutande belopp av 500 kronor eller del därav,

för assurancesbelopp, som överstiger 100,000 kronor 20 kronor 30 öre för 100,000 kronor med tillägg av 10 öre för varje överskjutande belopp av 1,000 kronor eller del därav;

att det inrikes portot för paket skall utgå enligt följande grunder, nämligen för paket, som väger

högst 1 kilogram, med	60 öre
mer än 1 men ej över 3 kilogram med	90 »
» » 3 » » 5 » »	1 krona 20 »

och därefter 40 öre för vart överskjutande kilogram eller del därav;

att för skrymmande paket det ifrågavarande viktportot skall ökas med 50 procent och att, i fråga om vad med skrymmande paket förstås, skola tillämpas bestämmelserna i sådant hänseende enligt gällande internationella paketkonvention, dock med den eller de inskränkningar, som kunna föränledas av särskilda, utav Kungl. Maj:t till efterrättelse inom svenska postverket givna föreskrifter;

att för befordran med post icke skall mottagas inrikes paket av högre vikt än 5 kilogram, när järnvägsförbindelse finnes mellan paketets avgångs- och adressorter;

att de beslut, som i nu förevarande hänseenden kunna bli meddelade, skola träda i kraft den 1 juli 1919, vid vilken tid de av 1918 års lagtima riksdag beslutade tillfälliga höjningarna av postavgifterna skola upphöra att gälla; samt

att besluten, utom i vad de avse högsta medgivna vikten å vissa försändelser, ändringar i förordningen den 17 juni 1916 ävensom rätt för korrespondent att vid avsändande av ett större antal trycksakskorsband i vissa fall åtnjuta rabatt, skola lända till efterrättelse allenast till och med den 31 december 1920.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

Axel Schotte.

---

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31
januari 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anförde departementschefen, statsrådet Schotte följande:

I skrivelse den 10 januari 1919 har generalpoststyrelsen framlagt förslag till höjning av de inrikes postavgifterna m. m.

Generalpost-
styrelsen.

Styrelsen har därvid till en början framhållit, att styrelsen vid avgivande genom skrivelse den 25 oktober 1918 av förslag till beräkning av postverkets inkomster för år 1920 beräknat dessa inkomster till 43,050,000 kronor, och hade styrelsen för samma år räknat med ett utgiftsbelopp av omkring 54,700,000 kronor. Enligt dessa beräkningar skulle således för år 1920 å poströrelsen uppkomma en brist av 11,650,000 eller, i runt tal, 12,000,000 kronor. Vid beräkning av inkomstbeloppet hade emellertid icke hänsyn tagits till de avgifter, som, jämlikt kun-

*Behovet av
postavgifter-
nas höjning.*

görelsen den 26 april 1918 angående tillfällig höjning av postavgifterna, för närvarande utginge för vissa slags postförsändelser. Dessa förhöjningar gällde nämligen endast till 1919 års utgång. Om nämnda tillfälliga portoförhöjningar skulle komma att tillämpas jämväl under år 1920, skulle, enligt vad i samma skrivelse meddelades, för sagda år ändock uppstå en brist av över 5,000,000 kronor.

För täckande av postverkets driftkostnader för år 1920, anför styrelsen, måste verket således, utöver de belopp, som inflyta jämlikt de ordinarie taxorna, beredas en ökad inkomst av omkring 12,000,000 kronor, vilket belopp givetvis borde ytterligare ökas för erhållande av en lämplig vinstmarginal.

En så avsevärd inkomstökning kan, framhåller styrelsen, icke vinnas, med mindre *befordringsavgifterna för brev* avsevärt höjas.

Förslag till
höjning av
post-
avgifterna.
Riksbrev.

Styrelsen yttrar sig därvid till en början om portot för *annat inrikes brev än lokalbrev* och anför därom:

»Den ordinarie befordringsavgiften för annat inrikes brev än lokalbrev — s. k. riksbrev — utgår, jämlikt kungörelser den 5 juli 1884 och den 3 maj 1907, med följande belopp:

om brevets vikt icke överstiger 20 gram.....	10 öre
» vikten överstiger 20 men icke 125 gram.....	20 »
» vikten överstiger 125 men icke 250 gram	30 »

Dessa avgiftsbelopp äro genom förenämnda kungörelse den 26 april 1918 tillfälligtvis förhöjda till respektive 12, 25 och 35 öre. De sålunda för tillfället utgående avgifterna hava emellertid visat sig opraktiska, dels emedan erläggandet av avgiften för brev av en portosats ofta förorsakar svårighet att tillhandahålla växelmynt, dels ock särskilt så till vida, att andra och tredje avgiftssatserna icke äro multipler av den första, och enär en ytterligare höjning av ifrågavarande avgifter är på ovan anförda grunder av nöden, synes det generalpoststyrelsen önskvärdt, att avgifterna även bestämmas till belopp, som i praktiken äro bekväma. Efter sorgfällig prövning av frågan anser sig styrelsen böra föreslå, att avgiftssatserna för annat inrikes brev än lokalbrev må — med bibehållande av nuvarande viktgrupper — bestämmas till respektive 15, 30 och 45 öre. Detta innebär en förhöjning av 50 % på de ordinarie avgifterna. Såsom framgår av en styrelsens skrivelse bifogad sammanställning rörande i åtskilliga främmande länder under krigsåren vidtagna förhöjningar av viktigare inrikes postavgifter, i den mån taxändringar äro av generalpoststyrelsen kända, har portot för riksbrev höjts med 50 % i Nordamerikas Förenta Stater, England, Frankrike, Schweiz, Tyskland och Österrike.»

Lokalbrev.

I fråga om befordringsavgifter för *lokalbrev* anför styrelsen följande:

»För lokalbrev utgår, jämlikt ovannämnda kungörelser den 5 juli 1884 och den 3 maj 1907, den ordinarie befordringsavgiften med följande belopp:

om brevets vikt icke överstiger 20 gram.....	5 öre
» vikten överstiger 20 men icke 125 gram	10 »
» vikten överstiger 125 men icke 250 gram.....	15 » .

Dessa avgiftsbelopp äro, jämlikt kungörelsen den 26 april 1918, tillfälligtvis förhöjda till respektive 7, 15 och 20 öre.

Enligt den ordinarie taxan utgår avgiften för lokalbrev med belopp, som utgöra hälften av avgiften för annat inrikes brev. Om avgifterna för sistnämnda slags brev bliva, på sätt här ovan ifrågasatts, bestämda till respektive 15, 30 och 45 öre, skulle emellertid principen, att lokalportot skall utgöra hälften av riksportot, icke kunna konsekvent genomföras, enär därigenom skulle i vissa fall uppstå bråkdel av öre. Och oavsett att vad ovan sagts om olämpligheten i praktiskt avseende av de tillfälliga avgifterna för riksbrev är tillämpligt även å de tillfälliga avgifterna för lokalbrev, kan det ifrågasättas, huruvida icke nämnda proportion bör ändras. Enligt beslut av 1917 års riksdag har begreppet lokalförsändelse från 1918 års ingång fått vidsträcktare betydelse, varigenom en lokalförsändelse numera kan komma att befordras inom ett avsevärt större område än förut. Då därtill kommer, att lokalförsändelser så gott som uteslutande förekomma å orter, där utdelning sker genom postverkets försorg, och till mycket stor del å platser, där försändelserna skola transporteras mellan olika postanstalter, kan med fullt fog sägas, att postverket beträffande en lokalförsändelse utför ett arbete, som bör skattas högre än hälften av det arbete, som en riksförsändelse kräver. Enligt generalpoststyrelsens åsikt bör lokalportot sättas till $\frac{2}{3}$ av riksportot, d. v. s. till respektive 10, 20 och 30 öre, varigenom också vinnes en i praktiken synnerligen lämplig avgiftsskala.»

I samband med förslaget om ändring av brevportot har generalpoststyrelsen jämväl ifrågasatt en *höjning av maximivikten för brev*. Härom anför styrelsen:

Maximivikt
för brev.

»Genom de under de senaste åren vidtagna avgiftsförhöjningarna hava åtskilliga rubbningar inträtt i förutvarande förhållanden mellan avgifter för olika slag av försändelser. Beträffande riksbrev framträder detta vid en jämförelse mellan brev- och paketportot. Under det att befordringsavgiften för ett riksbrev av maximivikt (250 gram) och lägsta avgiften för paket förut var densamma (30 öre), äro dessa avgifter för närvarande 35 respektive 60 öre, och även om, på sätt nu ifrågasatts, avgiften för brev i vikt mellan 125 och 250 gram höjes till 45 öre, blir dock lägsta paketavgiften — förutsatt att den nu utgående förhöjda avgiften bibehålles — 15 öre högre än högsta brevavgiften. Med den låga maximivikt för brev, som för närvarande är bestämd i Sverige, händer det givetvis icke sällan, att en försändelse, som enligt avsändarens mening och enligt gängse språkbruk är att anse såsom brev, på grund av sin vikt icke kan behandlas som brev. Detta medför avsevärda olägenheter för avsändaren, särskilt sedan paket numera i vissa fall endast mot en särskild ilpaketsavgift av 80 öre befordras med samma hastighet som brev. Under det att således avsändaren av en sluten försändelse om högst 250 grams vikt kan, om försändelsen frankeras med — för närvarande — 35 öre, nedlägga försändelsen i brevlåda och få densamma befordrad med första lägenhet samt, å ort med brevbäring, utburen till adressaten, betingar en sluten försändelse om t. ex. 260 grams vikt — även om den har brevformat — ett porto

av 60 öre, varjämte avsändaren i sistnämnda fall måste utskryva adresskort samt avlämna försändelsen direkt å fast postanstalt. Önskar avsändaren få försändelsen befordrad med samma hastighet som ett brev, har han att — oavsett skylldigheten att inlämna försändelsen tidigare än som för brev är nödigt — erlægga en extra avgift av 80 öre, således tillsammans 1 krona 40 öre.

I den internationella postutväxlingen är brevvikten obegränsad. Enahanda är förhållandet i åtskilliga främmande länders inrikes postutväxling, och i de länder, där brevvikten är begränsad, är den i de flesta fall satt högre än i Sverige. Så är maximivikten för inrikes brev i Norge bestämd till 500 gram. Jämväl i Sverige synes maximivikten för brev kunna utan olägenhet höjas till 500 gram, förutsatt att för befordran såsom brev mottages endast försändelse av brevformat. Särskilda bestämmelser om vad som får befordras såsom brev finnas i vissa länder. Så är i Danmark stadgat, att en försändelse, för att kunna befordras såsom brev, skall hava brevformat och icke vara av större dimensioner än 40 cm. i längd, 30 cm. i bredd och 3 cm. i tjocklek. I Norge får icke såsom brev mottagas annan försändelse än sådan, som enligt språkbruket är att anse såsom brev. Här i Sverige tages däremot endast hänsyn till försändelsens vikt, varför brevposten tynges av en hel del försändelser (pappaskar m. m.), vilka icke kunna sammanföras med de egentliga breven och fördenskull vålla olägenheter så väl under befordringen som vid utdelningen.

En företagen undersökning har visat, att antalet försändelser, som genom en höjning av brevvikten i den inrikes svenska utväxlingen till 500 gram skulle överföras från paket- till brevposten, ungefärligen komme att motsvara antalet försändelser, som, ifall såsom brev befordrades endast försändelser av brevformat, skulle överföras från brev- till paketposten. För allmänheten måste det emellertid vara av avgörande betydelse, att de verkliga breven bliva behandlade såsom sådana, och för postverket skulle det innebära betydande fördelar, om från brevposten utgallrades de försändelser, vilkas behandling tillsammans med brevposten är förenad med stora olägenheter.

Med hänsyn till vad nu anförts anser sig generalpoststyrelsen böra föreslå, att maximivikten för inrikes brev höjes från 250 till 500 gram, med rätt för styrelsen att bestämma, vilka slags försändelser som, med hänsyn till deras form, må befordras såsom brev.

Om maximivikten för brev höjes, synes det nödigt att för dylika försändelser bestämma en fjärde portosats. Sättas avgifterna för de nuvarande tre viktsatserna till respektive 15, 30 och 45 öre för riksbrev och respektive 10, 20 och 30 öre för lokalbrev, synes en naturlig följd därav vara, att för brev av mer än 250 men icke över 500 grams vikt fastställs en avgiftssats å 60 respektive 40 öre. Högsta avgiften för riksbrev bleve på detta sätt — under förutsättning att nu utgående avgift för paket intill ett kilogram bibehålles — densamma som lägsta avgiften för paket, såsom förhållandet var före de under kristiden vidtagna förhöjningarna.»

Sammanfattning
angående
brev.

Storleken av befordringsavgifterna för inrikes brev *dels* enligt den ordinarie taxan, *dels* jämlikt nu tillämpade tillfälliga förhöjning, *dels* ock enligt här ovan framförda förslag framgår av följande sammanställning:

	Ordinarie avgift.	Tillfälligt förhöjd avgift.	Föreslagen avgift.
<i>Riksbrev</i> (annat brev än lokalbrev):			
Om brevets vikt icke överstiger 20 gram	10 öre	12 öre	15 öre
Om vikten överstiger 20 men icke 125 gram.....	20 »	25 »	30 »
Om vikten överstiger 125 men icke 250 gram	30 »	35 »	45 »
Om vikten överstiger 250 men icke 500 gram	—	—	60 »
<i>Lokalbrev</i> :			
Om brevets vikt icke överstiger 20 gram	5 öre	7 öre	10 öre
Om vikten överstiger 20 men icke 125 gram	10 »	15 »	20 »
Om vikten överstiger 125 men icke 250 gram	15 »	20 »	30 »
Om vikten överstiger 250 men icke 500 gram	—	—	40 »

I fråga om *inrikes brevkort* yttrar styrelsen:Inrikes
brevkort.

»För inrikes brevkort utgår, jämlikt ovanberörda kungörelse den 5 juli 1884, den ordinarie befodringsavgiften med 5 öre, när fråga är om enkelt brevkort, och 10 öre, när fråga är om brevkort med betalt svar (dubbelt brevkort). Dessa belopp äro för tiden intill 1919 års utgång förhöjda till 7 respektive 15 öre. Särskilt lokalporto för brevkort finnes icke i Sverige. Portot för enkelt brevkort har alltid varit detsamma som för ett lokalbrev av en portosats samt bör, om den nu föreslagna förhöjningen av brevavgiften vidtages, enligt generalpoststyrelsens åsikt sättas till 10 öre, och enär det givetvis är riktigast, att avgiften för dubbelt brevkort utgår med dubbla beloppet av avgiften för enkelt brevkort, lärer avgiften för dubbelt brevkort böra sättas till 20 öre.»

Styrelsen övergår härefter till behandling av frågan om reglering av avgifterna för *korsbandsförsändelser* och yttrar härom:

Korsbands-
försändelser.

»Avgifterna för korsbandsförsändelser — vilket slag av försändelser omfattar tidningskorsband (vanliga tidningskorsband och utgivarkorsband), andra trycksaker, affärshandlingar och varuprov — hava icke ändrats under kristiden, beroende därpå, att hittills under nämnda tid icke vidtagits andra ändringar av postavgifter än sådana förhöjningar, som ansetts nödvändiga. Frågan om en reglering av avgifterna för inrikes korsbandsförsändelser synes emellertid böra i detta sammanhang upptagas till prövning. Avgifterna för andra korsband än tidningskorsband äro nämligen — särskilt beträffande tyngre försändelser — förhållandevis höga, vilket föranlett klagomål särskilt från affärsvärlden. Dessa avgifter utgå, jämlikt kungl. brev till generalpoststyrelsen den 2 maj 1879, med 4 öre per 50 gram. Lokalportot, 2 öre per 50 gram, infördes genom kungl. brev till generalpoststyrelsen den 22 maj 1891. I de sålunda meddelade bestämmelserna hava ändringar vidtagits så till vida, att minimiavgiften för korsband, innehållande affärshandlingar, blivit genom kungl. brev till generalpoststyrelsen den 18 december 1885 sänkt från 12 till 10 öre, samt att maximivikten för varuprov

blivit genom kungl. brev till generalpoststyrelsen den 30 juni 1899 höjd från 250 till 350 gram. Maximivikten för korsband, innehållande 'andra trycksaker' eller affärshandlingar, är enligt ovannämnda kungl. brev den 2 maj 1879 bestämd till 2 kg. På sätt ovan sagts, utgör lägsta avgiften för affärshandlingar i allmänhet 10 öre (vid lokalbefordran 5 öre enligt återopade kungl. brev den 22 maj 1891), och för varuprov utgör lägsta avgiften 8 öre eller, vid lokalbefordran, 4 öre enligt kungl. breven den 2 maj 1879 och den 22 maj 1891. Befordringsavgiften för korsband, innehållande blindskrift, utgår, jämlikt kungl. brev till generalpoststyrelsen den 29 juni 1917, med 4 öre (vid lokalbefordran 2 öre) för var vikt av 500 gram eller del därav, och maximivikten för dylik försändelse är jämlikt samma kungl. brev bestämd till 3 kg.

Det svenska riksportot för korsbandsförsändelser i allmänhet, jämfört med vad i sådant hänseende gäller i Norge, framgår av följande sammanställning:

V i k t.	Inrikes avgift i Sverige.	Inrikes avgift i Norge.
	Maximivikt 2 kg.	Maximivikt 500 gram.
	Öre.	Öre.
Intill 50 gram	4	5
Över 50—100 gram	8	5
» 100—150 »	12	10
		(intill 125 gr. 5 öre)
» 150—200 »	16	10
» 200—250 »	20	10
» 250—300 »	24	15
» 300—350 »	28	15
» 350—400 »	32	15
» 400—450 »	36	15
» 450—500 »	40	15
» 500—550 »	44	—
	o. s. v. 4 öre för 50 gram.	

Den svenska avgiften är således, särskilt för tyngre försändelser, avsevärt högre än avgiften i Norge.

Med anledning av motion i ämnet föreslog bevillningsutskottet vid 1905 års riksdag en mycket betydande sänkning av de inrikes befordringsavgifterna för andra korsband än tidningskorsband. Förslaget, som antogs av andra kammaren, men avslogs av den första, föll i den gemensamma voteringen.

I skrivelse den 28 mars 1916 i fråga om villkoren för postbefordran av tidningar och andra periodiska skrifter meddelade generalpoststyrelsen, dels att representanter för vissa affärskretsar ifrågasatt, huruvida icke ett lägre porto än det vanliga trycksaksportot borde fastställas för befordran av

kataloger och dylikt, särskilt för det fall att sådana tryckalster på en gång inlämnades i större mängd, dels ock att styrelsen med anledning av omförmälda framställning påbörjat en undersökning. I skrivelse till generalpoststyrelsen den 17 juni 1916 överlämnade statsrådet och chefen för kungl. civildepartementet ett tryckt exemplar av samma års riksdagsskrivelse till Konungen (nr 263), vari bl. a. framhölls såsom önskvärt, att den sålunda av generalpoststyrelsen påbörjade utredningen måtte komma att omfatta hela spørgsmålet om ett rätt avvägande av avgifterna för de olika slagen av korsbandsförsändelser. Av de förhållanden, under vilka detta riksdagens yttrande framkom, synes uppenbart, att riksdagen tänkt sig en sänkning — åtminstone i vissa fall — av korsbandsavgifterna.

Med anledning av riksdagens omförmälda skrivelse har generalpoststyrelsen föranstaltat om utredning, i vilken mån ändring av bestämmelserna rörande de olika slagen av korsbandsförsändelser kan vara behöfelig och lämplig, och anser sig generalpoststyrelsen nu böra, i samband med omläggning av andra postavgifter, föreslå vissa jämkningar av korsbandsavgifterna. Flera omständigheter tala också för att en reglering av korsbandsportot icke längre bör uppskjutas. Om avgifterna för brev och paket höjas, utan att någon ändring vidtages i fråga om korsbanden, inträda åtskilliga förskjutningar. Exempelvis har lägsta avgiften för affärshandling alltid ansetts böra vara densamma som avgiften för ett riksbrev av en portosats, varför också den förra avgiften — oavsett de allmänna grunderna för korsbandsportot — är bestämd till 10 öre. Brevavgiften har emellertid — om ock provisoriskt — höjts utan att minimiavgiften för affärshandlingar ändrats. Av större betydelse är den förskjutning, som skett mellan korsbands- och paketportot. Förut var avgiften för ett paket om högst 1 kilogramms vikt 30 öre, och då korsbandsportot redan vid en vikt av 400 gram uppgick till 32 öre, var det fördelaktigare att sända försändelse av sistnämnda eller högre vikt såsom paket än såsom korsband. När däremot för närvarande portot för ett paket om högst 1 kilogram är 60 öre — en avgift som icke torde komma att, åtminstone under den närmaste tiden, nedsättas — samt portot för en trycksaksförsändelse av 750 grams vikt likaledes är 60 öre, kan en försändelse av ända till sistnämnda vikt sändas som korsband för samma porto, som om försändelsen expedierades som paket. På grund av detta förhållande ökas korsbandsposten till mycken olägenhet för posttjänsten och därmed även indirekt för den korresponderande allmänheten. Att höja korsbandsportot i proportion till paketportot kan — vid det förhållande att det nuvarande korsbandsportot åtminstone beträffande tyngre försändelser anses högt — icke lämpligen ifrågakomma. Däremot synes en sänkning av den nuvarande maximivikten för vissa korsband böra vidtagas. Lämpligheten av att försändelser utav en mera avsevärd vikt behandlas såsom korsband och således befordras med brevposthastighet samt utbäras till adressaterna genom postverkets försorg kan nämligen starkt ifrågasättas. Praktiska skäl tala också för att de tyngre försändelserna hänvisas till paketposten, där de onekligen rätteligen höra hemma. I Danmark och Norge gäller samma maximivikt för brev och för korsband, och om, såsom ovan ifrågasatts, maximivikten för brev här i landet sättes till 500 gram, torde samma maximivikt lämpligen böra bestämmas för korsband i allmänhet.

Beträffande själva avgifterna synes det önskvärt, att, i likhet med vad som ifrågasatts beträffande avgifterna för brev och brevkort, även avgifterna för korsband fastställas till belopp, som äro jämnt delbara med 5. En väl avvägd och i tillämpningen synnerligen enkel skala vinnes också genom att bestämma av-

giften till 5 öre per 100 gram. För försändelser om högst 50 gram skulle detta innebära en förhöjning av 1 öre, varemot en avsevärd sänkning skulle inträda i de högre viktsatserna. Emot höjning av avgiften för den första viktsatsen torde icke, särskilt under nuvarande förhållanden, kunna göras någon befogad anmärkning. Det är egentligen inom de högre viktgrupperna, som de nuvarande avgifterna ansetts för höga, och det är också de dryga kostnaderna för försändning av tyngre böcker och kataloger, som i främsta rummet föranlett klagomål mot korsbandsportot.

Sättes korsbandsportot för riksförsändelser till 5 öre per 100 gram, kan det lokala korsbandsportot icke konsekvent bestämmas till belopp, jämnt delbara med 5, och med hänsyn till vad som här ovan vid behandlingen av frågan om lokalporto för brev anförts angående förhållandet mellan riks- och lokalporto, synes korsbandsportot för lokalförsändelser kunna sättas till 3 öre per 100 gram.

Bleve de nu föreslagna avgiftsskalorna 5 respektive 3 öre per 100 gram gällande, kunde minimiavgiften för affärshandlingar lämpligen sättas till 15 respektive 10 öre, d. v. s. samma avgift som för ett riks- respektive lokalbrev av en portosats. Visserligen ingår icke 10-öresbeloppet i skalan för det föreslagna lokalkorsbandsportot, men nuvarande minimiavgifter för affärshandlingar, 10 respektive 5 öre, gå även utom gällande avgiftsskalor (4 respektive 2 öre). Minimiavgiften för varuprov (för närvarande 8 respektive 4 öre), vilken icke har något samband med brevportot, kunde lämpligen sättas till 10 respektive 6 öre.

Följande sammanställning utvisar de föreslagna korsbandsavgifterna och deras förhållande till de nuvarande:

V i k t.	Riksporto		Lokalporto	
	för närvarande.	enligt förslaget.	för närvarande.	enligt förslaget.
	öre	öre	öre	öre
Ej över 50 gr.	4	5	2	3
Över 50—100 "	8		4	
" 100—150 "	12	10	6	6
" 150—200 "	16		8	
" 200—250 "	20	15	10	9
" 250—300 "	24		12	
" 300—350 "	28	20	14	12
" 350—400 "	32		16	
" 400—450 "	36	25	18	15
" 450—500 "	40		20	
Minimiavgift för affärshandling	10	15	5	10
" " varuprov	8	10	4	6

Den sänkning av korsbandsavgifterna, som nu föreslås, kan under närvarande förhållanden, när postverket har behov av ökade inkomster, synas mindre

lämplig, men med hänsyn till det övervägande antal försändelser, som befinna sig i den lägsta viktgruppen, skulle förhöjningen med ett öre för avgiften i denna grupp medföra så stor inkomstökning, att densamma icke blott täckte den inkomstminskning, som bleve en följd av avgifternas i de högre grupperna sänkning, utan därutöver skulle, enligt beräkning, inbringas ett årligt belopp av omkring 100,000 kronor. Även efter en sådan sänkning som den ifrågasatta bliva för övrigt de inrikes svenska korsbandsavgifterna, särskilt i vissa viktlägen, betydligt högre än de inrikes avgifterna i åtskilliga andra länder, exempelvis Norge.»

Styrelsen yttrar sig därefter särskilt beträffande *tidningskorsbanden* och anför härom:

»Ett viktigt skäl till den ifrågasatta avgiftssänkningen är också, att generalpoststyrelsen anser sig böra föreslå slopande av det särskilda, lägre porto, som för närvarande gäller för vanliga tidningskorsband. En sådan åtgärd kan nämligen knappast ifrågasättas, med mindre det allmänna korsbandsportot avsevärt sänkes.

Bland korsbanden intaga tidningskorsbanden (vanliga tidningskorsband, utgivarkorsband) en särställning. Bestämmelserna härom återfinnas i förordningen den 17 juni 1916 angående villkoren för postbefordran av tidningar och andra periodiska skrifter. Som tidningskorsband befordras endast tidning, som är intagen i ett hos generalpoststyrelsen fört tidningsregister. Under det att utgivarkorsband får avsändas endast av tidningsutgivare, får vem som helst avsända vanligt tidningskorsband. Avgiften för utgivarkorsband är 6 öre för $\frac{1}{2}$ kilogram av försändelsernas sammanlagda vikt, dock minst 24 öre varje gång dylika försändelser avlämnas. Befordringsavgiften för vanligt tidningskorsband utgår för varje försändelse med 1 öre per 50 gram eller del av 50 gram, minsta avgift 4 — för lokalförsändelse 2 — öre. För båda slagen av tidningskorsband är vikten obegränsad.

Ett särskilt tidningskorsbandsporto infördes i Sverige genom kungörelsen den 3 oktober 1876. Av generalpoststyrelsens motivering för införande av denna lägre korsbandsavgift framgår, att därmed avsågs att bereda tidningsutgivarna en fördel vid försändandet av tidningsexemplar till försäljare och till personer, som skulle erhålla tidningen avgiftsfritt. Avgiften tillkom därjämte i hopp att antalet av de för postverket betungande postabonnemangen skulle minskas.

Genom införandet av utgivarkorsband erhöles tidningsutgivarna emellertid jämlikt tidningsförordningen den 27 maj 1904 ett bekvämare och ekonomiskt betydligt fördelaktigare försändningssätt för tidningar, och sedan tidningsutgivarna numera, enligt ovanberörda tidningsförordning den 17 juni 1916, erhållit rätt att använda sig av utgivarkorsbandsförsändning, oberoende av om tidningen är hos utgivaren abonnerad eller ej, finnes näppeligen något skäl för en tidningsutgivare att sända sin tidning såsom vanligt tidningskorsband, allra minst att i stället för postabonnemang betjäna sig av försändning utav vanliga tidningskorsband. Numera synes således icke finnas något skäl, varför andra tidningskorsband än utgivarkorsband skola befordras efter lägre tariff än korsband, som innehålla andra tryckalster. Ur postverkets synpunkt äro tidningskorsbanden, vilka vanligen hava form av rullar, ofta besvärligare att behandla än korsband, innehållande exempelvis böcker. Visserligen kan bibehållandet av det vanliga tidningskors-

bandsportot vara av intresse för andra korrespondenter än tidningsutgivare, men om det allmänna korsbandsportot regleras på sätt här ovan föreslagits, kan det icke anses oskäligt, att detta porto utgår även för korsband, innehållande tidningar. Det torde nämligen icke kunna anföras något vägande skäl, varför en av privatperson avsänd korsbandsförsändelse, innehållande en tidning, skall draga lägre porto än en försändelse av samma slag och vikt, vilken innehåller en bok.

Samma skäl, som anförts för en sänkning av den högsta medgivna vikten för korsband i allmänhet, talar även för en begränsning av vikten för vanligt tidningskorsband.

Generalpoststyrelsen anser sig således böra föreslå, att för korsband, som innehåller registrerad svensk tidning och som icke befordras såsom utgivarkorsband, skola gälla samma bestämmelser som för korsband, innehållande andra trycksaker. Borttagandet av det särskilda portot för vanliga tidningskorsband skulle påkalla ändring av 11 § 2, 4 och 5 mom. samt 12 § 6 mom. av förordningen den 17 juni 1916.

Enligt vad generalpoststyrelsen sålunda ifrågasatt, skulle för alla inrikes korsband — med undantag av utgivarkorsband och sådant korsband, som innehåller uteslutande blindskrift — befodringsavgiften bliva 5 öre (för lokalförsändelse 3 öre) per 100 gram och maximivikten 500 gram, dock att nuvarande högsta medgivna vikt för varuprov, 350 gram — samma maximivikt som i den internationella utväxlingen — skulle bibehållas.

För vinnande av enhetlighet läser vidare avgiften för korsband, som innehåller uteslutande blindskrift, böra bestämmas till 5 respektive 3 öre per 500 gram i stället för, såsom för närvarande, 4 respektive 2 öre. En sådan höjning av avgiften bleve icke av någon nämnvärd ekonomisk betydelse vare sig för allmänheten eller för postverket. Nuvarande högsta vikt för blindskriftskorsband, 3 kilogram synes — med hänsyn till dessa försändelsers relativa tyngd och ringa antal — böra bibehållas oförändrad.

Bestämmande av det allmänna korsbandsportot till nu föreslagna belopp skulle, såsom framgår av den här ovan intagna sammanställningen av nu gällande och föreslagna avgifter, medföra en rätt avsevärd sänkning av avgifterna för försändelse i de högre viktlägena. Därmed kan den av representanter för vissa affärs-kretsar till generalpoststyrelsen gjorda framställning, som i första hand torde givit anledning till 1916 års här ovan omnämnda riksdagsskrivelse, anses i någon mån beaktad. Ifrågavarande framställning avsåg emellertid införande av ett särskilt korsbandsporto för kataloger och därmed likställda tryckalster, när en större mängd dylika försändelser samtidigt avlämnades till postbehandling, och ifrågasattes därvid, att portot för sådana 'masskorsband' skulle utgå efter de samtidigt avlämnade försändelsernas sammanlagda vikt. Avsändarna skulle å sin sida åtaga sig att, efter postverkets anvisningar, avlämna dessa försändelser sorterade och buntade, varjämte avsändandet från inlämningspostanstalten finge — inom en tidrymd av exempelvis en vecka efter inlämnandet — verkställas med den eller de lägenheter, som vore för postverket mest lämpliga. Dylika 'masskorsband' skulle behandlas på samma enkla sätt som utgivarkorsband, d. v. s. varken frimärkas eller stämplas.

Det lider intet tvivel, att den ifrågasatta anordningen skulle tillföra postverket mycket avsevärda förmåner: besparing av arbetskraft och möjlighet att utföra arbetet, när arbetskraft bäst finnes tillgänglig, samt tillfälle att fördela större korsbandssändningar på de postlägenheter, då befodringsmedlen vore minst på-

frestade. Härtill komme också någon besparing av frimärken. Försändandet med posten av korsband, innehållande kataloger, priskuranter, handelscirkulär, prospekt, broschyrer o. d., har på senare åren tagit sådan omfattning, att — till men för den post, vars snabba befordran är av större vikt — svårigheter uppstå såväl vid inlämningen som vid befordringen och utdelningen. Generalpoststyrelsen anser det därför synnerligen önskvärt, att nu ifrågavarande försändelser, för vilka en snabb befordran i regel torde vara av mindre betydelse, kunde behandlas på här ovan angivna, för postverket förmånligare sätt. För att förmå avsändarna att medverka till en dylik behandling vore det utan tvivel nödvändigt, att behandlingssättet kunde erbjuda avsändarna någon fördel, och detta synes icke kunna ske på annat sätt än genom viss nedsättning av befordringsavgifterna.

Det torde emellertid icke vara lämpligt att fastställa ett särskilt porto att utgå efter de avlämnade försändelsernas sammanlagda vikt. Skulle portot bestämmas efter en dylik grund, bleve det nämligen nödvändigt att taga hänsyn till den avgift, som varje försändelse för sig skulle betinga enligt den allmänna korsbandstariffen. Men då enligt denna tariff, sådan densamma nu av generalpoststyrelsen föreslagits, en försändelse om 5 gram och en försändelse om 100 gram skulle draga samma avgift (5 öre), och avgiften för 1 kilogram 5-gramsförsändelser (= 200 st.) således bleve 10 kronor, men avgiften för 1 kilogram 100-gramsförsändelser (= 10 st.) 50 öre, så är det tydligt, att, om en avgift, beräknad efter försändelsernas sammanlagda vikt, skulle bestämmas, en stor mängd viktgrupper med olika avgifter måste fastställas. Generalpoststyrelsen har tänkt sig, att saken lämpligare kunde ordnas på det sätt, att avsändaren av ett större antal vanliga korsbandsförsändelser av lika vikt och format skulle, om förenklad försändning anordnas ungefär som här ovan angivits, åtnjuta nedsättning i befordringsavgiften med en viss procent av det belopp, vartill det allmänna korsbandsportot skulle belöpa sig. Huru högt denna procent bör sättas, för att postverkets av nedsättningen förorsakade inkomstminskning ungefärligen skall motsvara postverkets fördelar av det förenklade expeditionssättet, är icke så lätt att avgöra, men för att korrespondenterna skola finna med sin fördel förenligt att begäna sig av ett dylikt försändningssätt, lärer rabatten icke böra sättas allt för lågt. Generalpoststyrelsen har för sin del tänkt sig en rabatt av högst 20 procent. För att bestämmelserna härom skulle kunna anpassas efter de erfarenheter, som vid tillämpningen vunnas, vore det önskvärt, att riksdagen endast i princip uttalade sig för att korrespondent, som samtidigt avlämnar ett större antal andra korsbandsförsändelser än utgivarkorsband av lika vikt och lika format, skulle kunna få åtnjuta viss rabatt å de vanliga befordringsavgifterna, men att Kungl. Maj:t finge bestämma rabattens storlek och generalpoststyrelsen de närmare villkoren för rabattens åtnjutande.

I det föregående har generalpoststyrelsen föreslagit ändring beträffande alla andra slag av korsbandsförsändelser än utgivarkorsband. Generalpoststyrelsen är visserligen av den uppfattningen, att avgiften för utgivarkorsbanden är allt för ringa, särskilt när fråga är om tidning med låg medelvikt per nummerexemplar och antalet försändelser per halvt kilogram således blir jämförelsevis stort, men denna avgift kan icke lämpligen ändras utan samtidigt vidtagen ändring av postverkets avgifter för postabonnemang å tidning. Fråga om ändrade abonnemangsavgifter var föremål för överläggning med de representanter för riksdagen och tidningsutgivarna, som under år 1916 biträdde generalpoststyrelsen vid utarbetandet av förslaget till nu gällande tidningsförordning, men frågan visade sig

då svårlöst, och enär en ändring av dessa abonnemangsavgifter icke lärers böra vidtagas, förrän generalpoststyrelsen haft tillfälle att med tidningsutgivarna närmare avhandla frågan, men tiden nu icke medgivit detta, anser generalpoststyrelsen sig icke för närvarande böra framföra något förslag härutinnan, ehuru generalpoststyrelsen icke kan underlåta att såsom sin uppfattning uttala, att postverkets med dess tidningsrörelse förenade arbete och kostnader icke torde ersättas med nu gällande avgifter.»

Postanvisningar och postförskott.

Beträffande *postanvisnings- och postförskottsavgifterna* anför styrelsen:

»I fråga om dessa avgifter gäller, jämlikt kungörelse den 26 april 1918, för tiden intill 1919 års utgång en tillfällig förhöjning av 5 öre för varje avgiftsbelopp. De ordinarie avgifterna för dessa försändelseslag äro bestämda genom kungl. brev till generalpoststyrelsen den 17 juni 1904 och — för belopp över 500 till och med 1,000 kronor — den 5 juni 1909. Varken de ordinarie eller de nuvarande tillfälliga avgifterna utgå efter någon enhetlig skala, i det att avgiftsbeloppet i varje särskild grupp ökas omväxlande med 5 och med 10 öre. Då det icke lärers kunna ifrågasättas, att från och med år 1920 en återgång från de nuvarande tillfälliga och till de ordinarie avgifterna skall ske, samt frågan om avgifternas belopp således måste upptagas till behandling vid innevarande års riksdag, har generalpoststyrelsen ansett sig böra föreslå sådan omläggning av avgifterna, att — på samma gång postverkets inkomst av postanvisnings- och postförskotts-rörelsen med nu utgående tillfälliga avgifter icke minskas — en enhetlig skala med 10 öres förhöjning för varje avgiftsgrupp vinnes. Generalpoststyrelsens förslag framgår av här nedan intagna tablå, varå för jämförelses skull angivas jämväl de nuvarande ordinarie och tillfälliga avgifterna:

Postanvisnings- respektive postförskottsbelopp.		Generalpoststyrelsens förslag.	Ordinarie avgifter.	Tillfälliga avgifter.
		Öre.	Öre.	Öre.
Högst	5 kronor.....	15	10	15
Över	5— 25 "	25	15	20
"	25— 50 "		25	30
"	50— 100 "	35	30	35
"	100— 250 "	45	35	40
"	250— 500 "	55	40	45
"	500— 750 "	65	50	55
"	750—1,000 "	75	60	65

Generalpoststyrelsens förslag innebär, i förhållande till nu utgående tillfälliga avgifter, avgiftshöjning beträffande 35 % av postanvisningarnas och postförskottens antal samt avgiftssänkning beträffande 26 % av antalet, varemot för 39 % av antalet avgiften bleve oförändrad.»

Härefter yttrar sig styrelsen om *assuransavgifterna* och anför därutinnan följande:

Assurans-
avgifter.

»I fråga om dessa avgifter hava några ändringar icke vidtagits under kris-tiden. Avgifterna utgå, jämlikt föreskrift i kungörelsen den 26 maj 1882, enligt följande tariff:

för assuransbelopp av högst 500 kronor	30 öre
» » som överstiger 500 men ej 1,000 kronor	50 »
» » » » 1,000 » » 5,000 »	50 öre för 1,000 kronor med tilllägg av 2 öre för varje överskjutande belopp av 100 kronor eller del därav,
» » » » 5,000 » » 50,000 »	1 krona 30 öre för 5,000 kronor med tilllägg av 15 öre för varje överskjutande belopp av 1,000 kronor eller del därav,
» » » » 50,000 » » 100,000 »	8 kronor 5 öre för 50,000 kronor med tilllägg av 10 öre för varje överskjutande belopp av 1,000 kronor eller del därav, samt
» » » » 100,000 kronor	13 kronor 5 öre för 100,000 kronor med tilllägg av 5 öre för varje överskjutande 1,000 kronor eller del därav.

Såsom härav framgår, utgå ifrågavarande avgifter icke efter så enkla grunder, som för den praktiska posttjänsten vore önskvärda. Särskilt är den ökning av 2 öre per 100 kronor, vilken förekommer för belopp över 1,000 till och med 5,000 kronor, mycket obekvämt. Sedan generalpoststyrelsen verkställt utredning för åstadkommande av en reglering utav assuransavgifterna, anser styrelsen sig böra föreslå, att nuvarande avgifter för assuransbelopp intill 1,000 kronor, vilken grupp beräknas omfatta nära 35 % av alla assurerade försändelser, skulle lämnas oför-

ändrade, men att, beträffande högre assurancesbelopp, det för 1,000 kronor bestämda avgiftsbeloppet skulle ökas med 10 öre per 500 kronor eller del därav. Intill ett belopp av 5,000 kronor bleve avgiften således oförändrad för belopp å jämna femhundra- och tusental, varemot för mellanliggande belopp uppkomme en höjning av 2 till och med 8 öre. För belopp över 5,000 kronor skulle inträda en jämn höjning, som för ett belopp av 100,000 kronor uppgår till 7 kronor 25 öre. Om emellertid avgiftsskalan 10 öre per 500 kronor skulle tillämpas även beträffande assurancesbelopp över 100,000 kronor, bleve avgifterna enligt generalpoststyrelsens mening alltför höga, och anser styrelsen sig därför böra föreslå, att för belopp över 100,000 kronor assurancesavgiften för 100,000 kronor höjes med 10 öre per 1,000 kronor. Enligt generalpoststyrelsens förslag skulle således de inrikes assurancesavgifterna beräknas på följande sätt:

för assurancesbelopp av högst	500 kronor	.....	30 öre
» » över	500— 1,000	»	50 »
» » »	1,000—100,000	»	50 »
	för 1,000 kronor med tillägg av 10 öre för varje överskjutande belopp av 500 kronor eller del därav samt		
för assurancesbelopp över 100,000 kronor	20 kronor	30 öre för 100,000 kronor med tillägg av 10 öre för varje överskjutande belopp av 1,000 kronor eller del därav.	

Med denna skala blir assurancesavgiften för en miljon kronor 110 kronor 30 öre. Motsvarande avgift är i Norge 320 kronor 25 öre, i Tyskland 166 mark 70 pf. och i Frankrike 200 frcs 10 cts. I Danmark, där — med hänsyn till landets ringa utsträckning och goda befodringsförhållanden — avgifterna i allmänhet kunna hållas låga, är motsvarande avgiftsbelopp 50 kronor 15 öre.»

Paket.

Slutligen har styrelsen beträffande befodringsavgifterna för *paket* yttrat följande:

»Befodringsavgifterna för paket hava höjts två gånger under kristiden, dels genom kungörelse den 25 juni 1917, dels ock tillfälligtvis, för tiden intill 1919 års utgång, genom kungörelse den 26 april 1918. Storleken av dessa förhöjningar framgår av följande sammanställning:

V i k t.	Avgift under tiden		
	¹ / ₇ 1905— ³⁰ / ₆ 1917.	¹ / ₇ 1917— ³¹ / ₅ 1918.	¹ / ₆ 1918— ³¹ / ₁₂ 1919.
högst 1 kg.	30 öre	40 öre	60 öre
över 1—3 »	50 »	65 »	90 »
» 3—5 »	75 »	90 »	120 »
» 5 kg. för varje kg. ytterligare	30 »	40 »	40 »
	(15 öre pr ¹ / ₂ kg.)		

För skrymmande paket ökas dessa avgiftsbelopp med 50 %.

Sedan den 30 juni 1917 hava avgifterna således höjts med i visst fall 100 %.

I sin skrivelse till statsrådet och chefen för kungl. civildepartementet den 10 januari 1918 i fråga om tillfällig höjning av postavgifterna framhöll generalpoststyrelsen bland annat, att de taxeförhöjningar, som vidtagits vid järnvägarna, nödvändiggjorde en höjning av jämväl postavgifterna för paketbefordran. Å andra sidan anförde styrelsen, att genomförande av likformighet i järnvägarnas och postverkets avgifter icke vore möjlig, enär järnvägsavgifterna beräknas efter zontabellsystem, under det att postavgifterna utgå med enhetliga belopp för befordran inom hela riket. Vid sådant förhållande och enär antagande av zontabellsystem även inom postverket skulle innebära en återgång till bestämmelser, som länge sedan blivit såsom opraktiska övergivna, är det icke möjligt att bestämma postavgifterna till sådana belopp, att de för varje fall ställa sig minst lika höga som järnvägarnas avgifter. Emellertid har paketposten på senare tiden ökats med en hel del större gods, med vars befordran postverket näppeligen borde i allmänhet taga befattning och för vilket gods tillräckligt utrymme icke beräknats vare sig i postvagnarna eller å postanstalterna. Då postverket icke kan genom höjning av avgifterna förmå avsändarna att sända dylikt gods — vilket i hög grad försvårar befordringen och behandlingen av den egentliga posten — med järnväg, har det synts generalpoststyrelsen nödvändigt att utfinna någon annan lämplig anordning, för att postverket må i möjligaste mån befrias från att taga befattning med befordran av sådant gods, varom nu är fråga, och har styrelsen tänkt sig, att det icke skulle medföra allt för stora olägenheter för allmänheten, om tyngre gods (exempelvis paket vägande över 5 kg. — den gällande viktgränsen för ett paket enligt den internationella paketkonventionen) finge, när fråga vore, om befordran mellan orter, belägna vid järnväg, hänvisas till järnvägsbefordran. Det kan icke vara med statens intresse förenligt, att postverket skall för dylikt gods förhyra utrymmen, när järnvägarna i fråga om så väl vagnar som godsmagasin äro bättre rustade att upptaga denna trafik, vartill kommer den oegentlighet, som ligger i det nuvarande förhållandet, att gods av samma vikt och beskaffenhet kan komma att med järnväg befordras mellan samma orter efter olika tariffer, allt efter som godsets befordran anförtrotts åt postverket eller direkt åt järnvägsförvaltning. För de lättare paketen erbjuder postverket de lämpligaste befordringsmedlen, och för orter, vilka icke äro belägna vid järnväg, är det ofta icke möjligt att få paket befordrade på annat sätt än med anlitande av postverket. Enär det inrikes portot för postpaket redan höjts två gånger under loppet av de senaste två åren samt särskilt med hänsyn till befolkningen å orter utan järnväg och till behovet av att kunna från och till dylika orter befordra matvarusändningar anser sig generalpoststyrelsen nu icke böra föreslå ytterligare höjning av befordringsavgifterna för paket, även om de kostnader, paketrörelsen åsamkar postverket, kunde motivera en förhöjning. Generalpoststyrelsen inskränker sig därför till att föreslå, det nu gällande tillfälliga paketavgifter fastställas att utgå tills vidare.»

Beträffande *den ekonomiska innebörden* av de förhöjningar och regleringar av postavgifter m. m., som av generalpoststyrelsen föreslagits, hava inom styrelsen verkställts statistiska beräkningar.

*Ekonomisk
innebörd.*

Beträffande resultatet av dessa beräkningar meddelar styrelsen följande:

»Till grund för beräkningarna hava lagts siffrorna för år 1918, i den mån dessa varit kända, men i övrigt 1917 års siffror. Inkomstökningen har beräknats i förhållande till de belopp, som antagits kunna inflyta, om de ordinarie avgifterna varit i tillämpning, och således icke i förhållande till inkomsterna av de för närvarande tillfälligtvis utgående avgifterna. Beräkningarna hava givit till resultat, att, vid bifall till de av generalpoststyrelsen framförda förslagen och under förutsättning av att portoförhöjningarna ej åstadkomma minskning i poströrelsen, postverket skulle beredas en årlig merinkomst av, i runt tal, 16,650,000 kronor, med fördelning på de olika slagen av försändelser enligt följande tabell:

Slag av försändelser.	Merinkomst för postverket. Kronor.
Riksbrev	10,200,000
Lokalbrev	1,600,000
Vissa försändelsers överförande från brev- till paketposten i samband med höjning av brevvikten	100,000
Brevkort	2,100,000
Reglering av korsbandsportot	400,000
Postanvisningar och postförskott	700,000
Assurerade försändelser	50,000
Paket	1,500,000
Summa	16,650,000

Som ovan sagts, hava till grund för de statistiska beräkningarna lagts tillgängliga siffror för åren 1917 och 1918. Under dessa år har emellertid en väsentlig ökning av postförsändelsernas antal uppkommit till följd av de tillfälliga kristidsinstitutionernas verksamhet, och enär det kan antagas, att dessa institutioner nu skola så småningom upphöra, är det icke uteslutet, att under år 1920 antalet postförsändelser kommer att något nedgå och att således de i här ovan intagna tabell angivna inkomstbelopp äro något högt beräknade.

I det beräknade beloppet 16,650,000 kronor har inräknats jämväl den beträffande tjänsteförsändelser uppkommande inkomstökningen. Enär emellertid postavgifterna för dessa försändelser ersättas av allmänna medel, erhåller *statsverket* icke någon ökad inkomst därigenom, att avgifterna för dylika försändelser utgå med förhöjda belopp. Avgifterna för tjänsteförsändelser torde i allmänhet kunna beräknas till 5 à 6 % av postverkets hela portoinkomst, men, enligt vad generalpoststyrelsen i sin skrivelse den 25 oktober 1918 med förslag till beräkning av postverkets inkomster för år 1920 framhållit, har dessutom under den nuvarande kristiden — genom kristidsinstitutionernas skriftväxling på statens bekostnad — uppkommit en tillfällig inkomst för befordran av tjänste-

försändelser. Denna tillfälliga inkomst beräknades för år 1920 till 1,700,000 kronor eller således omkring 4 % av inkomststaten. I betraktande härav har av den merinkomst, som de utav generalpoststyrelsen nu föreslagna portoförhöjningarna och regleringarna skulle tillföra postverket, omkring 10 % antagits falla på avgifterna för tjänsteförsändelser. Nämnade förhöjningar och regleringar skulle således, så vitt nu kunnat beräknas, tillföra *statsverket* en ökad inkomst av icke fullt 15 miljoner kronor, och enär, enligt vad ovan sagts, för täckande av postverkets driftkostnader för år 1920 erfordras en inkomstökning av omkring 12 miljoner kronor, synes den vinstmarginal, som genom de nu föreslagna portoförhöjningarna och regleringarna skulle uppkomma, kunna anses skäligen.»

Styrelsen har slutligen framhållit, att enligt styrelsens förut åberopade skrivelse med förslag till beräkning av postverkets inkomster för år 1920 beräknats, att för år 1919 skulle å poströrelsen uppkomma en brist av omkring 3,200,000 kronor. Vid sådant förhållande har styrelsen ansett de nu föreslagna portoförhöjningarna och regleringarna böra träda i kraft redan från och med den 1 juli 1919.

*Ikraft-
trädande.*

Frågan om en förhöjning av postavgifterna har vid två föregående tillfällen under kristiden varit underställd riksdagen. Ett år 1917 framlagt förslag i sådan riktning blev, utom vad beträffar höjning av paketportot, av riksdagen avslaget. Det år 1918 framlagda förslaget till tillfällig höjning av postavgifterna blev åter, efter gemensam votering, av riksdagen bifallet, därvid beslutets giltighetstid emellertid begränsades att omfatta tiden till utgången av år 1919 i stället för av Kungl. Maj:ts föreslagna 1 april 1920.

**Departements-
chefen.**

*Behovet av
postavgifternas
höjning.*

De betänkligheter, som vid nämnda tillfällen framkommo mot de då föreslagna portoförhöjningarna, voro huvudsakligen grundade därpå, att postverkets affärsställning ej ansågs vara sådan, att en ökning av portona syntes oundgängligen påkallad. Emellertid beräknas nu, även med den år 1918 beslutade tillfälliga höjningen av postavgifterna, vilken till sin giltighet begränsades att avse tiden till 1919 års slut, en avsevärd förlust komma att uppstå å rörelsen för sistnämnda år. Med största sannolikhet kan jämväl antagas, att för år 1920 någon behållen inkomst av postverket ej kan uppkomma med mindre en ytterligare avsevärd höjning av postavgifterna äger rum.

I fråga om de närmare beräkningarna av driftresultatet för åren 1918—1920 må här meddelas följande.

I skrivelse den 25 oktober 1918 med inkomstberäkning för år 1920 hade generalpoststyrelsen beräknat postverkets inkomster för år 1920 till 43,050,000 kronor eller, under förutsättning att den redan beslutade tillfälliga höjningen av postavgifterna bibehålles, till 49,200,000 kronor.

Driftkostnaderna för samma år antoges komma att, oberäknat krigstidstillägg och krigstidshjälp, uppgå till sammanlagt omkring 40,000,000 kronor. Därvid hade avlöningarna beräknats enligt den för år 1919 gällande avlöningsstaten. Beräknades krigstidstillägg och krigstidshjälp utgå i samma utsträckning, som vid tidpunkten för inkomstberäkningens verkställande kunde förutses för år 1919, och toges hänsyn jämväl därtill, att förslag om ytterligare löneförhöjning åt postverkets tjänstemän väntades komma att underställas 1919 års riksdag, räknade man med ett utgiftsbelopp av omkring 54,700,000 kronor. Med denna utgångspunkt komme, därest nu gällande, för tiden till och med 1919 års utgång beslutade portoförhöjningar tillämpades jämväl under år 1920, att uppstå en brist av omkring 5,500,000 kronor. Skulle portoavgifterna komma att återgå till de belopp, som gällde före den nu tillämpade provisoriska höjningen, bleve bristen omkring 11,650,000 kronor.

Sedan förarbetena för postverkets bokslut numera fortskridit så långt, att det ekonomiska resultatet av 1918 års drift låter sig överskåda, har jag från generalpoststyrelsen inhämtat, att inkomsterna för sagda år, i staten upptagna till 34,900,000 kronor, belöpa sig till i runt tal 45,843,000 kronor. Utgifterna för år 1918, vilka beräknats till 28,900,000 kronor, hava i verkligheten uppgått till något mera än 44,480,000 kronor. Det i riksstaten upptagna överskottet av 6,000,000 kronor har sålunda reducerats till något över 1,350,000 kronor. Utgiftsstegringen faller till huvudsaklig del på krigstidstillägg och krigstidshjälp, beträffande vilka man på förhand icke kunnat räkna med ens närmelsevis så stora belopp, som sedermera visat sig komma att utgå. Av 1918 års lagtima riksdag beviljade krigstidstillägg och krigstidshjälp hava belöpt sig till sammanlagt 6,341,350 kronor. På grund av samma års urtima riksdags beslut hava emellertid därutöver i extra krigstidstillägg och krigstidshjälp under år 1918 utbetalts 3,043,350 kronor. Vidare bör bemärkas, att i utgiftssumman för år 1918 även ingår ett belopp av 2,221,100 kronor, vilket utgör krigstidstillägg och krigstidshjälp för år 1917, men som skolat belasta 1918 års utgiftsstat. Frånräknas sistberörda summa och hade 1918 års extra krigstidstillägg och krigstidshjälp icke tillkommit, hade 1918 års överskott — oavsett de övriga utgifterna för krigstidstillägg och krigstidshjälp samt andra av tidsförhållandena föranledda utgiftsstegringar — kommit att något överstiga de i staten beräknade 6,000,000 kronor. Då ej mindre än inemot två tredjedelar av postverkets utgifter utgöras av avlöningar och utgifter av avlönings karaktär och då dessutom andra betydande utgiftsposter, såsom omkostnaderna för poststationerna, för postföring å landsväg m. m. i högsta grad påverkas av gällande

priser å arbetsmarknaden, torde det vara uppenbart, att synnerligen kraftiga och på förhand knappast beräkneliga stegringar av postverkets utgifter allt fortfarande äro att förutse under nu rådande särskilda förhållanden.

Enligt under oktober månad 1918 verkställt överslag ansåg generalpoststyrelsen sig då kunna beräkna postverkets utgifter för år 1919 till cirka 50,800,000 kronor. Därefter har emellertid, enligt vad från generalpoststyrelsens sida meddelats, vissa nytillkomna förhållanden föranlett, att nämnda beräkning icke torde komma att hålla streck. Sålunda hade styrelsen då ej anledning förutsätta ett så väsentligt mycket högre krigstidstillägg för år 1919 som det, varmed man med ledning av senaste urtima riksdags beslut i fråga om krigstidstillägg för sagda år nu måste räkna. Vittgående krav på löneförhöjningar för extra och tillfällig personal måste tillgodoses. Ett extra dyrtidstillägg åt lantpoststationsföreståndarna har visat sig av behovet påkallat. Arvodesreglering för de med statens järnvägars stationer förenade poststationerna har ifrågasatts. Förhållandena påkalla även omreglering av lantbrevbärarnas ersättningar. Krav på ökning av postverkets avgifter för järnvägspostbefordringen till statens järnvägar — i likhet med vad som ifrågasatts för de enskilda järnvägarna — hava framställts. Slutligen tyda en del utgiftsposter för år 1918, vilka ej kunnat fullt överblickas förrän efter årets utgång, därpå, att utgifter av samma slag även för år 1919 måste beräknas högre än förut skett. Alla dessa omständigheter föranleda, att man har att förutse, att 1919 års utgifter komma att uppgå till väsentligt högre belopp än de av generalpoststyrelsen ursprungligen beräknade.

Visserligen torde man kunna hysa förhoppningar, att 1919 års inkomster, i likhet med vad förhållandet varit under år 1918, komma att ej obetydligt överstiga de i riksstaten beräknade. Men å andra sidan kan man, enligt vad redan antytts, på grund av ovan anförda förhållanden med all säkerhet utgå från, att utgifterna, därest ej särskilda åtgärder vidtagas, i så högst betydlig mån komma att överstiga de i riksstaten upptagna, att brist å rörelsen är att emotse oaktat den redan beslutade tillfälliga portoförhöjningen för år 1919.

För år 1920 måste även räknas med högre utgiftssummor än de av generalpoststyrelsen ursprungligen beräknade.

Med ledning av vissa preliminära uppgifter, som numera under hand lämnats av kommunikationsverkens lönekommitté, har generalpoststyrelsen verkställt en approximativ beräkning av det väntade löneförslagets ekonomiska innebörd för postverket. Resultatet har blivit ett betydligt större belopp än det, varmed styrelsen trodde sig böra räkna i oktober 1918.

På grund härav och i övrigt av samma orsaker, som inverkat på beräkningen för år 1919, torde det beträffande år 1920 vara antagligt, att större brist än den av generalpoststyrelsen först beräknade kan komma att uppstå. Såvitt av nu gjort överslag framgår, torde denna brist kunna uppskattas till omkring 16,000,000 kronor. För täckande härav förslår således ej den inkomstökning, som kan beräknas uppkomma, därest den nu gällande tillfälliga portoförhöjningen utsträcker att äga tillämpning även under år 1920, och vilken av generalpoststyrelsen beräknas till 6,150,000 kronor.

Beträffande såväl åren 1919 som 1920 synes sålunda det ekonomiska resultatet av postverkets rörelse bliva så ogynnsamt, att det torde vara oundgängligen nödvändigt, att en ytterligare förhöjning av postportona med det snaraste kommer till stånd. Såvitt möjligt måste ock denna förhöjning enligt min mening bestämmas sålunda, att en skälig vinstmarginal är att påräkna, i vilket sammanhang må erinras, att i förslaget till riksstat för år 1920 överskottet å postverkets rörelse beräknats till 4,000,000 kronor.

Sättet för
post-
avgifternas
förhöjning.

Därest det sålunda erforderliga tillskottet i postverkets inkomster skall kunna vinnas, måste en avsevärd förhöjning ske av det vanliga brevpportot. Detta framgår bäst därav, att enligt styrelsens förslag mer än två tredjedelar av den beräknade inkomstökningen skulle ernås på denna väg. Styrelsens förslag härutinnan innebär, att befodringsavgiften för annat inrikes brev än lokalbrev — s. k. riksbrev — skulle förhöjas med 50 % på de ordinarie avgifterna eller till respektive 15, 30 och 45 öre å nuvarande viktgrupper samt att portot för lokalbrev skulle sättas till $\frac{2}{3}$ av riksportot, d. v. s. 10, 20 och 30 öre — motsvarande en höjning å de ordinarie avgifterna med 100 %. I samband härmed skulle för vinnande av bättre överensstämmelse i förhållandet mellan brevpportot, å ena, samt avgiften för särskilt paketförsändelser, å andra sidan, maximivikten för brev förhöjas från nuvarande 250 till 500 gram, därvid för den sålunda överskjutande viktsatsen skulle fastställas en ny portosats å respektive 60 och 40 öre, allt efter försändelsens art av riksbrev eller lokalbrev. Åt generalpoststyrelsen skulle tillika, för att från brevpporten måtte utgallras en del försändelser, vilkas behandling som brev är med hänsyn till deras format förenat med stora olägenheter, lämnas bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser rörande vilka försändelser som med hänsyn till sin form må befodras såsom brev.

Med den föreliggande utgångspunkten beträffande behovet av ökade inkomster för postverket torde de av styrelsen sålunda föreslagna för-

höjningarna av de nu utgående brevportona få anses väl avvägda och icke medföra de praktiska olägenheter, som äro förknippade med de nuvarande tillfälliga avgifterna. Tvärtom komma de nu föreslagna avgifterna att i praktiken såväl för postverket som för allmänheten bliva bekväma och lätt tillämpliga.

Den föreslagna ökningen av riksportot överensstämmer även med den förhöjning, som vidtagits i ett stort antal främmande länder.

Styrelsens förslag om införande av en ny viktklass för breven och bestämmelser i syfte att från brevbefordran utestänga sådana försändelser, vilka ej hava brevformat, anser jag mig jämväl böra förorda.

Vid en höjning av portot för lokalbrev av en viktsats till 10 öre synes riktigt, att även avgiften för enkelt *brevkort* — vilken avgift städe varit lika med avgiften för sådant lokalbrev — sättes till 10 öre; avgiften för dubbelt brevkort skulle i enlighet härmed utgå med 20 öre.

I fråga om *korsbanden* innebär styrelsens förslag en genomgående reglering av de nu gällande avgifterna, vilka ej undergått någon förändring i samband med den förra året beslutade tillfälliga höjningen av postavgifterna.

Korsbandsförsändelserna utgöras för närvarande av fyra grupper, nämligen tidningskorsbanden — bestående av dels de vanliga tidningskorsbanden, dels ock de s. k. utgivarkorsbanden — andra trycksaker, affärshandlingar och varuprov.

Beträffande tidningskorsbanden gälla lägre portosatser än för de övriga korsbanden. Av styrelsens utredning torde framgå, att något egentligt skäl ej förefinnes att vidare beträffande de vanliga tidningskorsbanden bibehålla en lägre portoavgift än för korsband, innehållande andra trycksaker — för tidningsutgivare ställer det sig nämligen bekvämare och ekonomiskt fördelaktigare att försända tidningar som utgivarkorsband. I den internationella postutväxlingen finnes icke något lägre korsbandsporto, motsvarande vårt vanliga tidningskorsbandsporto, och icke heller i de andra europeiska ländernas inrikes posttjänst lär, enligt vad jag inhämtat, något dylikt reducerat porto tillämpas. I skrivelse till Kungl. Maj:t har visserligen svenska bokförläggarföreningen — under erinran därom, att distributionen av tidskrifter till vederbörande prenumeranter i stor omfattning verkställs genom bokhandelsaffärer — hemställt, att, för undvikande av en fördyring av nämnda distribution, antingen det nuvarande vanliga tidningskorsbandsportot måtte bibehållas eller de distribuerande bokhandelsaffärerna medgivas rätt att avsända tidskriftsexemplaren i fråga såsom utgivarkorsband. Härvid är emellertid

att märka att, jämlikt 11 § 3 mom. i den av 1916 års riksdag antagna, den 17 juni samma år dagtecknade förordningen angående villkoren för postbefordran av tidningar och andra periodiska skrifter, Kungl. Maj:t kan i särskilt fall, när omständigheterna därtill föranleda, medgiva även annan än tidningsutgivare rätt att avsända tidningskorsband mot den avgift, som är stadgad för utgivarkorsband. Om befordringsavgiften för vanliga tidningskorsband blir densamma som för trycksakskorsband i allmänhet, torde därför svenska bokförläggarföreningens nu uttalade önskemål kunna tillgodoses på det sätt, att Kungl. Maj:t meddelar vederbörande bokhandelsaffärer, som till abonnenter distribuera tidskrifter, rätt att därvid expediera tidskriftsexemplaren såsom utgivarkorsband. Jag förordar därför generalpoststyrelsens förslag, att för de vanliga tidningskorsbanden skola gälla samma bestämmelser som för korsband, innehållande andra trycksaker, i följd varav påkallas sådana ändringar i 1916 års tidningsförordning, att vad däri stadgas om vanliga tidningskorsband kommer att utgå.

I fråga om såväl de korsbandsförsändelser, som innehålla andra trycksaker, som dylika försändelser, innehållande affärshandlingar och varuprov, föreslår styrelsen en genomgående och enhetlig reglering av portosatserna. Förslaget härutinnan, som enligt vad nyss antytts även skulle komma att avse de nuvarande vanliga tidningskorsbanden, innebär, att portot skulle utgöra 5 öre för varje viktsats av 100 gram eller del därav — i lokalposten 3 öre för motsvarande viktsats. En minimiavgift skulle dock utgå för korsbandsförsändelser, innehållande affärshandlingar eller varuprov, med respektive 15 och 10 öre — i lokalposten 10 och 6 öre. Vidare skulle — för att de ur postbehandlingssynpunkt mera gynnsamt än paketen ställda korsbanden ej skulle behöva komma till användning i fråga om allt för tunga försändelser — maximivikten för korsbandsförsändelserna sänkas, och har styrelsen ansett denna maximivikt böra, i likhet med vad som är fallet i t. ex. Danmark och Norge, bestämmas till densamma som för brev, eller sålunda till 500 gram, dock att nuvarande högsta medgivna vikt för försändelser, innehållande varuprov, 350 gram, skulle bibehållas. Den sålunda föreslagna omregleringen skulle medföra en mindre förhöjning — med 1 öre — i avgiften för korsband, innehållande 50 gram och därunder; för övriga korsband komme förhållandet att bli det motsatta och särskilt komme avgifterna för korsband av hög vikt att bli ej obetydligt lägre än de nuvarande avgifterna. Förslaget ifråga komme i stort sett att bringa avgifterna för korsband i bättre överensstämmelse med avgifterna för brev och paketpostförsändelser; och då därmed även i viss mån komme att tillgodoses

de inom riksdagen uttalade önskemålen om sänkning av korsbandsportot, anser jag mig böra förorda styrelsens förslag, vilket jämväl synes ägnat att medföra större reda och enhetlighet i fråga om portosatserna för dessa försändelser i allmänhet. Då de flesta korsbandsförsändelserna ingå i lägsta viktgruppen, kommer förslaget ej att medföra någon minskning utan en, om ock ej avsevärd, ökning av postverkets inkomster.

Då frågan om regleringen av avgifterna för utgivarkorsbanden kräver ytterligare utredning, torde i enlighet med styrelsens förslag portosatserna för dessa försändelser i nu förevarande sammanhang ej böra göras till föremål för reglering. Den nuvarande obegränsade maximivikten för utgivarkorsbanden skulle även lämnas orubbad.

För två särskilda fall har styrelsen föreslagit modifikationer i de allmänna reglerna om portona för korsbandsförsändelser.

Den ena avser det redan nu gällande undantaget i fråga om befordran av korsband, innehållande uteslutande blindskrift. Styrelsens förslag innebär endast sådan jämkning av nuvarande bestämmelser i detta avseende, att portot skulle bestämmas till 5 respektive 3 öre för var vikt av 500 gram eller del därav i stället för, såsom för närvarande, 4 respektive 2 öre. Denna jämkning, vilken skulle medföra större enhetlighet vid jämförelse med portosatserna för korsband i allmänhet, torde böra godtagas. Någon ändring beträffande maximivikten å ifrågasatt slags korsband, eller 3 kilogram, ifrågasattes icke av styrelsen.

Den andra föreslagna jämkningen består däri, att om en korrespondent samtidigt avlämnade ett större antal andra korsbandsförsändelser än utgivarkorsband av lika vikt och lika format samt innehållande trycksaker, han skulle komma i åtnjutande av viss rabatt å de vanliga befordringsavgifterna för korsband. Härmed komme ett av representanter för vissa affärskretsar sedan länge uttalat önskemål, vilket jämväl vunnit anslutning inom riksdagen, att tillgodoses. Enligt vad styrelsen meddelar, har styrelsen tänkt sig en rabatt av högst 20 procent, men har, för att rabatten må kunna lättare anpassas efter erfarenheten, uttalat önskvärdheten av att densamma ej till beloppet fastställas av riksdagen utan må bero på Kungl. Maj:ts avgörande, därvid de närmare villkoren för rabattens åtnjutande skulle bestämmas av styrelsen. Styrelsens förslag i dessa avseenden synas ändamålsenliga och hava ej givit mig anledning till erinran.

Styrelsens förslag beträffande *postanvisnings- och postförskottsavgifterna* avser en sådan omläggning av avgifterna, att en mer enhetlig skala för de olika avgiftsgrupperna skulle vinnas. Förslaget, som skulle

medföra endast en mindre inkomst utöver vad som med nu utgående tillfälliga avgifter beräknats uppkomma, har sålunda ej någon egentlig betydelse ur ekonomisk synpunkt, men synes praktiskt och av beskaffenhet att böra godtagas.

I fråga om *assuransavgifterna*, beträffande vilka några ändringar hittills ej ägt rum under kristiden, skulle enligt styrelsens förslag avgiftsskalan för högre assurancesbelopp komma att i viss mån förhöjas. Ej heller beträffande detta förslag, som huvudsakligen avser ett fastställande av mera enkla och lätt tillämpliga grunder vid avgiftsberäkningen och ej skulle medföra någon avsevärd inkomstökning, synes mig vara något att erinra.

Beträffande slutligen avgifterna för *paket* har en förhöjning av desamma ägt rum såväl 1917 som 1918. Den huvudsakliga anledningen härtill har, oavsett behovet av ökade inkomster, varit, att de taxeförhöjningar, som vidtagits vid järnvägarna, medfört, att paketposten ökat med en hel del större gods, som förut befordrats med järnväg och varför tillräckligt utrymme icke funnits å postvagnarna eller å postanstalterna. Nämda förhållande fortgår, enligt vad styrelsen meddelat, alltjämt. Till förebyggande härav har styrelsen, då genomförande av likformighet i järnvägarnas och postverkets avgifter icke är möjlig, förordat ett förbud mot befordran med post av inrikes paket av högre vikt än 5 kilogram i de fall, när järnvägsförbindelse finnes mellan paketets avgångs- och adressorter. Då det torde vara nödvändigt att vidtaga fortsatta åtgärder för att befria postverket från befordran av de tyngre paket, som i vanliga fall plägat befordras med järnväg, samt genom förslaget ifråga några större olägenheter ej torde komma att tillskyndas allmänheten, har jag ansett mig böra jämväl i denna del förorda styrelsens förslag. Någon ytterligare förhöjning av paketportot skulle däremot ej äga rum, utan nu gällande tillfälliga paketavgifter fastställas att fortfarande tillämpas. För skrymmande paket böra fortfarande tillämpas hittills gällande bestämmelser och viktportot sålunda ökas med 50 procent.

*Ekonomisk
innehörd.*

Beträffande den ekonomiska innebörden av det nu framlagda förslaget utvisar generalpoststyrelsens utredning, att, om till grund för beräkningarna av postförsändelsernas antal läggas siffrorna för år 1918, i den mån dessa varit kända, men i övrigt 1917 års siffror, postverket genom förslaget skulle beredas en årlig merinkomst, i förhållande till de nuvarande ordinarie avgifterna, av i runt tal 16,650,000 kronor.

Enligt mig numera tillhandakomna upplysningar torde man våga räkna med en något större inkomstökning av den nu ifrågasatta portoförhöjningen än den nyss angivna. Så har generalpoststyrelsen i sin utredning beräknat förhöjda avgifter endast för inrikes försändelser. Höjas emellertid avgifterna för inrikes brev och brevkort, blir det nödvändigt att — såsom även skedde vid nu gällande tillfälliga höjning av de inrikes avgifterna — vidtaga en motsvarande höjning i förbindelsen med Danmark och Norge. En sådan förhöjning kan, enligt vad jag inhämtat, beräknas medföra en inkomstökning av närmare 500,000 kronor. Enär dessutom — bland annat på grund av nu kända siffror för år 1918 — vissa av generalpoststyrelsen beräknade belopp kunna, utan att nödig försiktighet åsidosättes, i någon mån höjas, torde inkomstökningen av de ifrågasatta portoförhöjningarna, även om någon ökning av antalet försändelser icke skulle inträda, kunna beräknas komma att överstiga 18,000,000 kronor. Med hänsyn till såväl detta förhållande som den omständigheten, att det ej torde vara uteslutet, att åtminstone någon del av svenska postverkets tillgodohavanden av vissa utländska postförvaltningar för transitbefordran av post genom Sverige under krigsåren kan komma att under år 1920 tillföras postkassan, håller jag före, att genom den nu föreslagna portoförhöjningen postverkets inkomster för sagda år skola kunna bringas till den höjd, att den uppkommande vinstmarginalen kommer att i det närmaste sammanfalla med det i statsverkspropositionen upptagna beloppet, 4,000,000 kronor.

I likhet med vad av 1918 års lagtima riksdag beslutades i fråga om de för närvarande gällande tillfälliga portoförhöjningarna läser giltigheten av de nu föreslagna avgiftsbeloppen bära begränsas att omfatta tiden till utgången av nästa budgetår. Likaledes synes det lämpligt, att den föreslagna inskränkningen i rätten att med post försända vissa paket gives provisorisk karaktär, varigenom den jämkning, vartill vunnen erfarenhet tilläventyrs giver anledning, kan lätt vidtagas. Däremot torde de föreslagna ändringarna i förordningen den 17 juni 1916 ävensom de bestämmelser, som avse högsta medgivna vikten å vissa försändelser samt rätt för korrespondent att vid samtidigt avlämnande av ett större antal trycksakskorsband i vissa fall åtnjuta rabatt, kunna fastställas att gälla tills vidare.

På grund av den brist, som eljest beräknas uppkomma för år 1919, finner jag lika med styrelsen förslaget bära träda i kraft redan den 1 juli 1919.

*Ikraft-
trädande och
giltighetstid.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta,

att högsta medgivna vikten för inrikes brev skall utgöra 500 gram, med rätt för generalpoststyrelsen att utfärda närmare bestämmelser rörande vilka försändelser som med hänsyn till sin form må befordras såsom brev;

att befordringsavgifterna för inrikes brev skola utgå med följande belopp:

för annat brev än lokalbrev:

om brevets vikt icke överstiger	20 gram...	15 öre
» vikten överstiger	20 men icke 125 » ...	30 »
» » »	125 » » 250 » ...	45 »
» » »	250 » » 500 » ...	60 » ;

för lokalbrev:

om brevets vikt icke överstiger	20 gram...	10 öre
» vikten överstiger	20 men icke 125 » ...	20 »
» » »	125 » » 250 » ...	30 »
» » »	250 » » 500 » ..	40 » ;

att befordringsavgiften för inrikes brevkort skall utgöra:

för enkelt brevkort	10 öre
» dubbelt »	20 » ;

att 11 och 12 §§ i förordningen den 17 juni 1916 angående villkoren för postbefordran av tidningar och andra periodiska skrifter skola erhålla följande ändrade lydelse:

»11 §.

1 mom. Om — — — — två kilogram.

2 mom. Utgivarkorsband, som blir obeställbart, är postverket icke skyldigt att återbefordra till avsändaren, med mindre denne genom tillkännagivande å försändelsen dels hemställt, att försändelsen i händelse av obeställbarhet återsändes, dels ock förbundit sig att

för återbefordringen erlägga avgift såsom för korsband i allmänhet.

3 mom. Finner — — — — sägs.

4 mom. I övrigt skola beträffande tidningar, som avlämnas till postbefordran såsom utgivarkorsband, tillämpas de bestämmelser, som gälla för befordran av korsband i allmänhet, dock ej vad angår högsta vikt för varje särskild försändelse.

12 §.

1 mom. Oinbundet — — — — tidning.

2 mom. Å — — — — samma bilaga.

3 mom. Följande — — — — huvudnumret.

4 mom. Särskild — — — — sistnämnda tidning.

5 mom. Även — — — — regelbundet medfölja tidningen.

6 mom. Den omständigheten, att ett tryckalster inklistrats eller annorledes fästs i tidning eller tidningsbilaga, medför icke i och för sig befrielse för utgivaren att särskilt för detta tryckalster erlägga sådan avgift, som i 5 mom. sägs;

att befodringsavgiften för annat inrikes korsband än utgivarkorsband eller sådant korsband, som innehåller uteslutande blindskrift, skall för var vikt av 100 gram eller del därav utgå med 5 öre, när fråga är om annan försändelse än lokalförsändelse, och med 3 öre, när fråga är om lokalförsändelse, dock att minsta avgiften skall utgöra för korsband, innehållande affärshandling, 15 öre, när fråga är om annan försändelse än lokalförsändelse, och 10 öre, när fråga är om lokalförsändelse, samt för korsband, innehållande varuprov, 10 öre för annan försändelse än lokalförsändelse och 6 öre för lokalförsändelse;

att befodringsavgiften för inrikes korsband, som innehåller uteslutande blindskrift, skall, för var vikt av 500 gram eller del därav, utgöra 5 öre, när fråga är om annan försändelse än lokalförsändelse, och 3 öre, när fråga är om lokalförsändelse;

att högsta medgivna vikten för inrikes korsband, innehållande varuprov, och för inrikes korsband, innehållande endast blindskrift, fortfarande skall utgöra, för det förra slaget av försändelser 350 gram och för det senare försändelseslaget 3 kilogram, samt att högsta vikten för utgivarkorsband fortfarande skall vara obegränsad, men att högsta medgivna vikten för annat inrikes korsband skall utgöra 500 gram;

att korrespondent, som samtidigt avlämnar ett större antal andra trycksakskorsband än utgivarkorsband av sinsemellan lika vikt och lika format, må, under de närmare villkor, som generalpoststyrelsen har att bestämma, vid befodringsavgifternas erläggande åtnjuta rabatt med viss, av Kungl. Maj:t fastställd procent å det avgiftsbelopp, som enligt den vanliga korsbandstaxan skall utgå;

att avgiften för inrikes postanvisning eller postförskott skall utgå med följande belopp:

om postanvisnings- respektive postförskottsbeloppet			
uppgår till högst 5 kronor	.....	15 öre	
» beloppet överstiger 5 men ej 50 kronor	25 »		
» » » 50 » » 100 »	35 »		
» » » 100 » » 250 »	45 »		
» » » 250 » » 500 »	55 »		
» » » 500 » » 750 »	65 »		
» » » 750 » » 1,000 »	75 » ;		

att assurancesavgiften för inrikes försändelse skall utgå med följande belopp:

för assurancesbelopp av högst 500 kronor	30 öre	
» » , som överstiger 500 men ej 1,000 kronor	50 »	
för assurancesbelopp, som överstiger 1,000 men ej 100,000 kronor	50 »	för
1,000 kronor med tillägg av 10 öre för varje överskjutande belopp av 500 kronor eller del därav,		
för assurancesbelopp, som överstiger 100,000 kronor	20 kronor	30 öre för
100,000 kronor med tillägg av 10 öre för varje överskjutande belopp av 1,000 kronor eller del därav;		

att det inrikes portot för paket skall utgå enligt följande grunder, nämligen för paket, som väger högst 1 kilogram ..... med 60 öre
 mer än 1 men ej över 3 kilogram » 90 »
 » » 3 » » » 5 » » 1 krona 20 öre
 » » 5 kilogram, med 1 krona 20 öre för de första 5 kilogrammen och därefter 40 öre för vart överskjutande kilogram eller del därav;

att för skrymmande paket det ifrågavarande viktportot skall ökas med 50 procent och att, i fråga om vad med skrymmande paket förstås, skola tillämpas bestämmelserna i sådant hänseende enligt gällande internationella paketkonvention, dock med den eller de inskränkningar, som kunna föranledas av särskilda, utav Kungl. Maj:t till efterrättelse inom svenska postverket givna föreskrifter;

att för befordran med post icke skall mottagas inrikes paket av högre vikt än 5 kilogram, när järnvägsförbindelse finnes mellan paketets avgångs- och adressorter;

att de beslut, som i nu förevarande hänseenden kunna bliva meddelade, skola träda i kraft den 1 juli 1919, vid vilken tid de av 1918 års lagtima riksdag beslutade tillfälliga höjningarna av postavgifterna skola upphöra att gälla; samt

att besluten, utom i vad de avse högsta medgivna vikten å vissa försändelser, ändringar i förordningen den 17 juni 1916 ävensom rätt för korrespondent att vid avsändande av ett större antal trycksakskorsband i vissa fall åtnjuta rabatt, skola lända till efterrättelse allenast till och med den 31 december 1920.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition till riksdagen avlätas av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

C. Ullman.

Bilaga till generalpoststyrelsens skrivelse.

Sammanställning

rörande i åtskilliga främmande länder under krigsåren vidtagna höjningar av viktigare inrikes postavgifter, i den mån taxeändringar äro för generalpoststyrelsen kända (december 1918).

Här nedan upptagas 10 länder. För övrigt hava höjningar skett i så gott som alla länder.

	Företvarande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
Nordamerikas Förenta Stater.			
Brev (ej lokal-)	2 cts	3 cts	1 cts
Brevkort	1 »	2 »	1 »
Danmark.			
Brev, lokal-.....	5 öre	7 öre	2 öre
Brevkort	5 »	7 »	2 »
» med betalt svar.....	10 »	14 »	4 »
» lokalt	3 »	5 »	2 »
» » med betalt svar.....	6 »	10 »	4 »
Korsband, lokalt.....	2 »	5 »	3 »
» annat.....	4 »	7 »	3 »
Paket (ej lokala)	(intill 2½ kg. 20 öre, 2½ kg.-5 kg. 30 öre, över 5 kg. därutöver pr ½ kg. 5 öre.)	(intill 1 kg. 30 öre, » 1-3 kg. 40 » , 3-5 kg. 50 öre, därutöver 20 öre pr kg.)	10 » 20 » 20 » 10 »
Jämväl portot för lokalpaket har höjts.			
Postförskott:			
högst 10 kr.	15 öre	20 öre	5 »
över 10— 50 kr.	20 »	25 »	5 »
» 50—100 »	25 »	30 »	5 »
» 100—200 »	30 »	35 »	5 »
» 200—300 »	35 »	40 »	5 »
» 300—500 »	40 »	45 »	5 »
» 500—720 »	45 »	50 »	5 »

	Företvarande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
(Danmark.)			
<i>Assuransavgift:</i>			
högst 1,000 kronor	15 öre	20 öre	5 öre
för varje överskjutande 1,000 kronor.....	5 »	5 »	—
<i>Tidningar och tidskrifter: avgifterna höjda; beräkningsgrundernas ändring försvårar en jämförelse.</i>			
England.			
<i>Brev</i> högst 4 ounce	1 penny	1 1/2 penny	1/2 p.
över 4 ounce	1/2 p. för varje ytterligare 2 ounce.		—
<i>Brevkort</i>	1/2 p.	1 p.	1/2 p.
Det billigare portot för <i>korsband och varuprover</i> har bortfallit. De få t. v. sändas såsom brev eller paket.			
<i>Postanvisningar.</i>			
(Postal Orders)			
för belopp 7 pence till och med 2 sh. 6 p.	1/2 »	1 »	1/2 »
<i>Paket:</i>			
högst 1 pound (453,6 gr.)	3 »	4 »	1 »
över 1—2 »	4 »	5 »	1 »
Frankrike.			
<i>Brev</i> högst 20 gram	10 c.	15 c.	5 c.
över 20—50 »	15 »	25 »	10 »
» 50—100 »	20 »	30 »	10 »
därutöver pr 50 gram	5 »	5 »	—
<i>Brevkort</i>	10 »	15 »	5 »
kort med högst 5 skrivna ord	5 »	10 »	5 »
<i>Korsband (ej tidningar):</i>			
a) i kuvert eller i form av öppna kort:			
högst 50 gram	5 »	5 »	—
över 50—100 gram	5 »	10 »	5 »

	Förutärande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
(Frankrike.)			
över 100—200 gram	10 c.	15 c.	5 c.
därutöver pr 50 »	5 »	5 »	—
b) under band och högst 50 gräms vikt:			
högst 15 gram	2 »	3 »	1 »
över 15—30 gram	3 »	3 »	—
» 30—50 »	3 »	5 »	2 »
c) visitkort med högst 5 skrivna ord	5 »	10 »	5 »
Varuprov högst 50 gram	5 »	10 »	5 »
därutöver pr 50 gram	5 »	5 »	—
Rekommendationsavgift	10 »	15 »	5 »
Mottagningsbevis	10 »	15 »	5 »
<i>Assuransavgift:</i>			
högst 500 francs	10 »	20 »	10 »
därutöver pr 500 fr.	10 »	10 »	—
<i>Postanvisningsavgift:</i>			
högst 5 fr.	5 »	10 »	5 »
över 5—10 fr.	10 »	15 »	5 »
» 10—15 »	15 »	20 »	5 »
» 15—20 »	20 »	25 »	5 »
» 20—50 »	25 »	35 »	10 »
» 50—100 »	50 »	60 »	10 »
» 100—300 »	75 »	85 »	10 »
» 300—500 »	100 »	110 »	10 »
» 500 fr. för första 500 fr.	100 »	120 »	20 »
därutöver pr 500 fr.	25 »	25 »	—
Italien.			
Brev pr 15 gram	15 ei	20 ei	5 ei
Paket: högst 3 kg.	60 »	70 »	10 »
över 3—5 kg.	100 »	120 »	20 »
» 5—10 »	140 »	180 »	40 »
<i>Assuransavgift för paket</i>			
pr 300 lire	10 »	15 »	5 »

	Företvarande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
Nederländerna.			
<i>Brev</i> högst 20 gram	5 c.	5 c.	—
över 20—100 gram.....	10 »	10 »	—
» 100—200 »	10 »	15 »	5 c.
» 200—300 »	15 »	20 »	5 »
» 300—400 »	15 »	25 »	10 »
» 400—500 »	15 »	30 »	15 »
Avgifterna för tyngre brev hava höjts från			
5 cents för 500 gr. eller del därav till			
5 cents för 100 gr. eller del därav.			
<i>Lokalbrev:</i> högst 20 gram	3 »	3 »	—
över 20—100 gram.....	5 »	6 »	1 »
» 100—200 »	5 »	9 »	4 »
För lokalbrev av högre vikt har avgiften i			
viss mån förhöjts.			
<i>Brevkort</i>	2 1/2 »	3 »	1/2 »
» , lokala	1 1/2 »	2 »	1/2 »
<i>Korsband:</i>			
För trycksaker i vikt över 500 gram utgår			
portot efter ny grund, som i vissa vikt-			
lägen medför ökning i avgiften.			
Norge.			
<i>Lokalbrev</i> å orter med lokalbrevbäring:			
högst 20 gram	5 öre	10 öre	5 öre
över 20—125 gram.....	5 »	20 »	15 »
» 125—500 »	10 »	30 »	20 »
d. v. s. för dessa brev utgår riksporto.			
Å orter, där brevbäring icke äger rum, ut-			
går ett lokalporto av 2 öre pr försän-			
delse intill 500 grams vikt.			
<i>Korsband</i> innehållande <i>trycksaker</i> eller <i>varu-</i>			
<i>prov:</i>			
högst 20 gram	3 »	5 »	2 »
över 10—125 gram	5 »	5 »	—
<i>Rekommendationsavgift</i>	10 »	15 »	5 »

	Företvarande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
(Norge.)			
<i>Assurerade brev:</i>			
a) Viktporto:			
högst 20 gram	10 öre	10 öre	—
över 20—125 gram	10 »	20 »	10 öre
» 125—250 »	30 »	30 »	—
b) Rekommendations- och assurancesavgift:			
högst 100 kronor	10 »	15 »	5 öre
över 100—500 kronor	10 öre + 5 öre per 100 kr.	15 öre + 5 öre per 100 kr.	5 »
» 500 kronor	20 öre + 8 öre per 250 kr.	25 öre + 8 öre per 250 kr.	5 »
<i>Assurerade paket:</i>			
Rekommendations- och assurancesavgift såsom för brev	—	—	5 öre per försändelse
<i>Paket:</i>			
högst 1 kg.	30 öre	50 öre	20 öre
över 1—3 kg.	50 »	80 »	30 »
» 3—5 »	75 »	120 »	45 »
» 5 kg. tillägg av	15 » per 1/2 kg. eller del därav	50 » per kg eller del därav	20 »
<i>Postanvisningar:</i>			
högst 5 kr.	10 öre	15 öre	5 öre
över 5— 50 kronor	15 »	25 »	10 »
» 50— 100 »	20 »	25 »	5 »
» 100— 200 »	30 »	35 »	5 »
» 200— 300 »	35 »	40 »	5 »
» 300— 400 »	40 »	45 »	5 »
» 400— 500 »	45 »	50 »	5 »
» 500— 750 »	54 »	60 »	6 »
» 750—1,000 »	62 »	70 »	8 »
» 1,000 kronor	1 ¹ / ₄ promille	1 promille	minskning 25 öre per tusen
Schweiz.			
<i>Brev</i> (lokalt)	5 cts	10 cts	5 cts
(annat)	10 »	15 »	5 »
<i>Brevkort</i>	5 »	7 ¹ / ₂ »	2 ¹ / ₂ »

	Företvarande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
(Schweiz.)			
Korsband per 50 gram.....	2 cts	3 cts	1 cts
<i>Paket:</i>			
högst 1/2 kg.	15 "	25 "	10 "
över 1/2— 2 1/2 kg.	25 "	35 "	10 "
» 2 1/2— 5 "	40 "	50 "	10 "
» 5 —10 "	70 "	80 "	10 "
» 10 —15 "	100 "	120 "	20 "
Avgiften för paket över 15 kg. (förut 20 kg.) beräknas efter beföringsvägens längd.			
Rekommendationsavgiften	10 "	15 "	5 "
<i>Postanvisningar:</i>			
högst 20 francs.....	15 "	20 "	5 "
över 20— 50 francs.....	20 "	25 "	5 "
» 50—100 "	20 "	30 "	10 "
» 100, för varje 100-tal francs	10 "	10 "	—
<i>Postförskott:</i>			
högst 10 francs.....	10 "	10 "	—
över 10— 20 francs.....	20 "	20 "	—
» 20— 30 "	20 "	30 "	10 cts
» 30— 40 "	20 "	40 "	20 "
» 40— 50 "	20 "	50 "	30 "
» 50—100 "	30 "	60 "	30 "
» 100 francs, för varje 100-tal francs ...	10 "	10 "	—
Tyskland.			
<i>Brev:</i>			
högst 20 gram	10 pf.	15 pf.	5 pf.
över 20—250 gram	20 "	25 "	5 "
<i>Lokalbrev:</i>			
högst 20 gram	5 "	10 "	5 "
över 20—250 gram	5 "	15 "	10 "
<i>Brevkort, lokal-</i>			
.....	5 "	7 1/2 "	2 1/2 "
» , annat	5 "	10 "	5 "

	Förutvarande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
(Tyskland.)			
<i>Trycksaker</i> (med vissa undantag):			
t. o. m. 50 gram	3 pf.	5 pf.	2 pf.
över 50— 100 gram	5 »	7 ¹ / ₂ »	2 ¹ / ₂ »
» 100— 250 »	10 »	15 »	5 »
» 250— 500 »	20 »	25 »	5 »
» 500—1,000 »	30 »	35 »	5 »
<i>Affärshandlingar:</i>			
t. o. m. 250 gram	10 »	15 »	5 »
över 250— 500 gram	20 »	25 »	5 »
» 500—1,000 »	30 »	35 »	5 »
<i>Varuprov</i> (intill 100 gram oförändrat):			
t. o. m. 250 gram	10 »	15 »	5 »
över 250—500 gram	20 »	25 »	5 »
<i>Postanvisningar:</i>			
t. o. m. 5 mark	10 »	15 »	5 »
5—100 »	20 »	25 »	5 »
100—200 »	30 »	40 »	10 »
200—400 »	40 »	50 »	10 »
400—600 »	50 »	60 »	10 »
600—800 »	60 »	70 »	10 »
<i>Paket:</i>			
1) högst 5 kg:			
a) då befordringsvägen ej överstiger 75 km.	25 »	40 »	15 »
b) för längre befordringsväg	50 »	75 »	25 »
2) över 5 t. o. m. 50 kg. (förhöjning enligt särskild skala)	—	—	30—50 »
<i>Assurerade brev:</i>			
befordringsavgiften:			
a) då befordringsvägen ej överstiger 75 km.	20 pf.	25 pf.	5 »
b) för längre befordringsväg	40 »	50 »	10 »
<i>Inkasserbrev</i>	30 »	35 »	5 »

	Förutvarande avgift.	Nuvarande avgift.	Ökning.
Österrike.			
<i>Brev: 1)</i>			
högst 20 gram	10 heller	20 heller	10 heller
över 20—250 gram	20 ”	20 heller + 5 heller för varje 20 gram	—
<i>Kortbrev</i>	11 ”	15 heller	4 heller
<i>Brevkort</i>	5 ”	10 ”	5 ”
<i>Korsband: 2)</i>			
högst 50 gram	3 ”	3 ”	—
över 50—100 gram	5 ”	6 ”	1 heller
” 100—250 ”	10 ”	} 3 heller per 50 gram, således t. ex. för 1,000 gram 60 heller	30 ”
” 250—500 ”	20 ”		
” 500—1,000 ”	30 ”		
<i>Assuransavgift</i>	}	Avgifterna utgå efter nya grunder, som försvåra en jämförelse.	
<i>Paket</i>			
<i>Postanvisningar: 3)</i>			
högst 20 kronor	10 heller	} 25 heller	15 heller
över 20—50 kronor	20 ”		
” 50—100 ”	20 ”	30 ”	10 ”
” 100—150 ”	40 ”	35 ”	minskn. 5 h.
” 150—200 ”	40 ”	40 ”	—
” 200—250 ”	40 ”	45 ”	5 heller
” 250—300 ”	40 ”	50 ”	10 ”
” 300—350 ”	60 ”	55 ”	minskn. 5 h.
” 350—400 ”	60 ”	60 ”	—
” 400—450 ”	60 ”	65 ”	5 heller
” 450—500 ”	60 ”	70 ”	10 ”
” 500—550 ”	60 ”	75 ”	15 ”
” 550—600 ”	60 ”	80 ”	20 ”
o. s. v. 1,000 ”	100 ”	120 ”	20 ”

1) Maximivikten, förut 250 gram, är obegränsad.

2) Gäller trycksaker; för varuprov utgår avgiften annorlunda.

3) 20 heller per postanvisning + 5 heller per 50 kr.